

Nenad Jalšovec

*Krk, Galerija Decumanus
23. 8. — 12. 9. 2024.*

*U kontrapunktu
U okviru*

Fanita Barčot-Nikolac

*Krk, Galerija Decumanus
13. 9. — 3. 10. 2024.*

Nenad Jalšovec

Fanita Barčot-Nikolac

Krk, Galerija Decumanus
23. 8. — 12. 9. 2024.

U kontrapunktu *U okviru*

Krk, Galerija Decumanus
13. 9. — 3. 10. 2024.

U kontrapunktu

— U okviru

Luisa Ritoša

Na desetogodišnjicu izložbenog projekta “U kontrapunktu” imamo prilike susresti se s izvrsnim likovnim stvarateljima; “U okviru” se fokusiramo na crno-bijelu tehniku, kod Nenada Jalšoveca u ugljenu, a Fanite Barčot-Nikolac u fotografiji.

Monokromatski izražaj izaziva posebnu atmosferu nostalgije, ali i prezentira potrebu za jasnijim sagledavanjem stvari. Raščišćavaju se prikazani objekti i svode na osnovno, naglašava se kontrast, tekstura, kompozicija. Oboje su okrenuti unutrašnjim stanjima i potrebom da iskomuniciraju proces kroz koji prolaze i intenzivne emocije koje ih zaokupljaju. Oboje rade promišljenim i postepenim tempom, snažno pokrenuti fenomenom svijetla i sjene. Osim svijetla i tame prisutni su izraziti kontrasti mekoće i grubosti. Zamagljene, sfumato oblike kontrastiraju sa strogim i jasnim linijama. Spajaju ih i teme koje uključuju pitanja otuđenosti, izolacije, pokušaje komunikacije i osjećaj neshvaćenosti. Spaja ih također izraziti individualizam. Njihova djela prožima filozofija egzistencijalizma, pri čemu se naglašava sloboda, odgovornost i jedinstvenost pojedinca u suočavanju s vlastitim postojanjem.

Ljudi su bačeni u svijet bez unaprijed određene svrhe te su odgovorni za svoje postupke i identitet i pronalazak smisla u kaosu inherentnog besmisla. Potpuno svjesni ove istine oni na poetične načine istražuju perspektive interne stvarnosti u kontrastu s vanjskom; kod Jalšoveca vanjski prostori postaju tema koja se obrađuje na intimistički način, a Barčot-Nikolac unutrašnje prostore teatralizira na van.

Radi se o intrigantnim, vrlo introspektivnim autorima, prepunim stvaralačkog naboja i čvrste radne etike kontemplativnog mentalnog sklopa. Donose nam dašak svježine i svojim otvorenim beskompromisnim načinom otvaraju prostor iskrene komunikacije, pružajući nam autentičan uvid u stvarnost i potičući nas na preispitivanje.

Nenad Jalšovec

— Crteži

Svjetlost je elektromagnetski val koji se širi kroz vakuum i različite materijale/medije. Ona se proučava kao dio elektromagnetnog spektra, koji uključuje različite valne duljine od infracrvenog do ultraljubičastog zračenja. Fizika svjetlosti proučava ponašanje svjetlosti, kao što su refleksija, lom, disperzija i interferencija. U ljudskoj svijesti, svjetlost i sjena predstavljaju važne simboličke kontraste koje koristimo za izražavanje emotivnih i moralnih dilema. Koristimo ih da bi pojednostavili naše iskustvo, pa razdjeljujemo svijet na dobro i zlo, istinu i laž, nadu i očaj. Kroz povijest, svjetlost je često simbolizirala prosvjetljenje ili božansku prisutnost, dok je sjena bila povezana s tajnama, opasnostima i našom mračnom stranom. U likovnoj umjetnosti, svjetlost se koristi kao osnovni element za stvaranje oblika, prostora, tekstone i atmosfere.

Na ovoj izložbi predstavlja nam se vrhunski majstor svjetla i sjene Nenad Jalšovec koji tehnikom ugljena oblikuje pomno odabrane kadrove najčešće gradskih, često zagrebačkih vizura. Scene koje rijetko susrećemo u svijetu likovnosti interesni su fokus autora: automobili, parkirališta, prometne ulice, stambene zgrade. Uz njih se javljaju stabla, parkovi, rjeđe ljudi. Ovaj neobični odabir motiva izaziva začuđujući efekt u spoju s manirom izvedbe. Meki, sanjivi, pastozni pokreti ugljenom oblikuju pjesničku impresiju i sudaraju se s “banalnim” prizorima parkirališta. Svaki crtež poziva promatrača da promišlja o značenju ovih svakodnevnih scena. Jalšovecov izraz odiše snažnom unutarnjom harmonijom, osjećajem mira i kontemplacije. Oduševljava njegova sposobnost da u chiaroscuro tehnici, bez pretjeranih detalja, stvori vrlo jasne oznake predmeta. Zgrade, ulice i stabala modelira virtuosnim suptilnim naznakama linije i plohe. Svodeći objekte na najbitnije, a pri tom zadržavajući njihova glavna obilježja, prenosi dojam zamagljene fotografije. Njegov proces rada obuhvaća primarno rad na otvorenom, u skladu s plain air metodologijom, no naknadno provodi elaboraciju u domaćem okruženju. Tijekom ovog procesa, pažljivo izdvaja ključne scene i reducira elemente, što rezultira izuzetno čistim i fokusiranim kompozicijama. Ovaj minimalizam pojačava poetski aspekt njegovih radova, što ih čini usporedivim s metafizičkim urbanim pejzažima Giorgia de Chirica. Automobili koji stoje ili se kreću u vatastoj mekoći izazivaju čuđenje i nejasnost, inače simboli brzine, buke i kronične vreve gradskog života ovdje su “zarobljeni” u tišini te gube svoj uobičajeni smisao i postaju tajanstveni. U svijetu mekoće i zagušenog zvuka nalazimo potpunu autonomiju autora koji nas vodi u oblast gdje se slikarski intimizam stapa s vanjskim prostorom. Metafizičko autor dodiruje

i kroz neobične kadrove, kontraste i sjene. Sjena, kao kod Junga, postaje simbol skrivenih, ali važnih dijelova života, dok svjetlost emanira istinsko razumijevanje. Jalšovecove enigmatične, samotne, ulice korespondiraju također s poetičnim realizmom Edwarda Hoppera. Tema usamljenosti je kod Jalšoveca ublažena mekoćom koja kreira međuprostor i određenu emotivnu zaštitu. Međutim kao što kroz prazne ceste i monumentalne zgrade Hopper priziva osjećaj izolacije, neshvaćenosti i egzistencijalne tjeskobe, tako se i u pustoši kvartovskih panorama Nenada Jalšoveca može iščitati slična duševna bol. Bezglasje i bezvremenost mogu biti olakšanje ili pritisak, ovisno o stanju promatrača. U istom prizoru može se zrcaliti transcendencija i meditativna mirnoća kao i tjeskoba i otuđenost suvremenog čovjeka. Kada prazne ulice i parkovi evociraju osjećaj napuštenosti i melankolije, izazivaju također i čežnju za povezivanjem i razumijevanjem, za pronalaženjem drugog. Nepprisustvo bića tada uznemiruje, odaje dojam apokaliptičnog muka. Sporadičan usamljeni lik, ili žene u razgovoru na klupi nude olakšanje.

Kontemplativna tišina, introspekcija, promišljanje o povezanosti i/ili odvojenosti s okolinom uz izvanredno crtačko umijeće nezaobilazna su obilježja njegovog rada. Blaga nježnost prhkosti delikatne tehnike uz umirujuću zamagljenost prizora stvaraju osjećaj dublje povezanosti s autorom. Poput oživotvorenih haiku trenutaka ova nas djela zaustavljaju i prenose u neku drugu stvarnost; osjećamo povjetarac, sunčevu svijetlost i utjehu. U atmosferi urbanog okruženja prisutna tišina magle ili oblakaste nježnosti snježnog pokrivača, nam otkriva stanja posvećene mirnoće. Sjena nas ne straši, ne bojimo se jer znamo da tamo nema čudovišta, to su samo stabla, zgrade i automobili, to smo samo mi, s druge strane.

Fanita Barčot-Nikolac

— Čelava pjevačica i druge priče

Fanita Barčot-Nikolac predstavlja nam se svojim izvanrednim fotografskim opusom koji uključuje serije intrigantnih crno-bijelih fotografija. Crno-bijela fotografija ima duboko značenje u svijetu likovne umjetnosti, nudeći jedinstveni pogled koji nadilazi puku reprezentaciju stvarnosti. U eri kojom dominiraju živopisne boje i visokokvalitetne rezolucije, crno-bijele fotografije udružene sa zamućenim odsjajima aludiraju na prošlost i prizivaju nostalgiju. Odsustvo boje omogućava intimnije i introspektivnije iskustvo. Kada se radi o tehničkim aspektima, crno-bijela fotografija zahtijeva posebnu pažnju pri postavljanju ekspozicije u čemu je Fanita Barčot-Nikolac majstorica. Pravilno upravljanje kontrastom, tonalitetom i detaljima ključno je za postizanje željenog estetskog učinka.

Jedna od serija sastoji se od tri velike fotografije isprintane na veličinu od 200 x 130 cm i nizom manjih koje prikazuju stolicu oko kojih leprša ljudska silueta. To je niz u kojem dominira tamna pozadina s jakim kontrastnim svijetlim elementima. Oko stolice kreće se ogoljeli lik žene na rubu vidljivosti. U procesu fotografiranja model, odnosno umjetnica izvodi svojevrсни performans. Nudi se pojam bijele sjene, odnosno aveti, duha. Mi vidimo sjenu/avet koja se kreće, koja simbolizira dio koji nam je skriven i neuhvatljiv. Dojam lepršavosti i nestalnosti postiže se dugom ekspozicijom, a pored stabilnog i čvrstog objekta stolice odvija se nama nepoznata i nejasna radnja. Vidljivost prozirnih naznaka bića izaziva nemir i tjeskobu, događa se pokret, promjena i obrat. Tema prolaznosti ljudskog života snažno je naglašena i ocrтана kontrastom jasno vidljivog objekta i nestajućeg subjekta. Velike dimenzije radova nas snažnije uvlače u radnju i osjećaje uznemirenosti, dok nadrealno stanje inscenirane priče predstavlja izazov i misteriju. Razjašnjenje tražimo u nazivima radova koji nas pak povezuju s literarnim svijetom i nude višeslojne interpretacije. Neminovne konotacije s rumunjsko-francuskim piscem Eugéonom Ionescom autorica podcrtava osim motivom i nazivom izložbe naglašenom teatralnošću prikazanog. Teatar apsurdna postaje asocijacija i ključ putem kojeg možemo čitati prikaze. Apsurdnost postojanja, besmisao života, otuđenje, izolacija glavne su pokretačke odrednice. Shvaćamo da autorica izvodi kazalište za jednu osobu, sebe, ona je i publika i izvođač; radnja se odvija u privatnosti, mi se naknadno uvodimo kada je sve već odrađeno; publika gleda isječke, odlomke radnje. Preuzimajući određenu ulogu, stvara personu s kojom zatim nastupa, otvara prostor za istraživanje, probija sfere svjesnog i ulazi u nesvjesno gdje crpi kreativno nadahnuće. Iako je riječ o izložbi fotografija, tijelo je njeno osnovno sredstvo za rad, najbitniji medij kroz koji izražava svoje misli, osjećaje i ideje. Korištenjem svojeg golog tijela za

umjetnički postupak ona preuzima potpunu kontrolu nad njim. U društvu gdje žensko tijelo često biva objektivizirano ili kontrolirano od strane drugih, to postaje snažan čin afirmacije vlastite autonomije. Njeno tijelo je i subjekt i objekt njezinog rada. Ona stvara cijelim svojim bićem naglašavajući kao najvišu vrijednost kreativni proces. Oslobađa se društvenih normi i ograničenja, manifestira slobodu izražavanja i identiteta. Serija fotografija u kojoj okreće razbijeno ogledalo ka promatraču, koji je u kreativnom procesu ona sama, duplicira njen lik, odnosno fragmentira ga. Kao što su predstavnici teatra apsurd eksperimentirali s formom i sadržajem tako i Fanita eksperimentira s istim u mediju fotografije, nudi trenutke svog stvaralačkog procesa koji nije linearan, i moguće ga je raznoliko doživjeti. Općenito ona razbija cjelinu djela na više manjih segmenata/fotografija koje zatim u postavu uređuje u ambijentalnu instalaciju.

Multimedijalnost, prožimanje s teatrom, instalacijom, eksperimenti s fotografskim postupcima značajke su njenog dijela. Pri širem sagledavanju odmičemo se od zarobljenosti k prizoru slobode. Nemir prelazi granicu podnošljivog i stvara kritičnu točku prskanja i pretakanja iz jedne materije u drugu, iz jednog svijeta u drugi. Oslobađanje bića, nadraštavanje vlastitih ograničenja i potraga za smislom nagrađuju se oduhovljenjem i kreiranjem stvarnosti u kojoj se pronalazi rješenje za zamršenu jednadžbu egzistencije i nepodnošljivo stanje samostalnosti. Nagost oživotvoruje simboliku ranjivosti i krajnosti, ali i pročišćenja. Nama se nudi iskrena i otvorena komunikacija koja potiče međusobno razumijevanje i povjerenje. Humor koji se povremeno provlači kroz rad razblažuje teške i sumorne osjećaje, vidimo plesno i razigrano biće koje svojim kreativnim radom nadilazi vlastitu bol i regenerira svoj smisao.

In Counterpoint — Within the Frame

Luisa Ritoša

On the tenth anniversary of the “Counterpoint” exhibition project, we have the opportunity to encounter exceptional visual artists. “Within the Frame,” we focus on black and white technique, with Nenad Jalšovec working in charcoal and Fanita Barčot-Nikolac in photography.

The monochromatic expression evokes a special atmosphere of nostalgia while presenting the need for a clearer understanding of things. Objects depicted are clarified and reduced to essentials, emphasizing contrast, texture, and composition. Both artists are oriented towards inner states and the need to communicate the process they undergo and the intense emotions that occupy them. They both work at a deliberate and gradual pace, strongly propelled by the phenomenon of light and shadow. Besides light and darkness, there are pronounced contrasts between softness and roughness. The moods and themes that unite them include questions of isolation, alienation, attempts at communication, and a sense of being misunderstood. The philosophy of existentialism permeates their works, emphasizing individual freedom, responsibility, and uniqueness in facing one’s own existence. People are thrown into a world without a predetermined purpose and are responsible for their actions and identity, finding meaning in the inherent chaos of absurdity. Fully aware of this truth, they explore perspectives of internal reality in contrast to the external in poetic ways; Jalšovec tackles external spaces in an intimate manner, while Barčot-Nikolac theatricalizes internal spaces externally.

These are intriguing, deeply introspective artists full of creative energy and a strong work ethic of contemplative mental makeup. They bring a breath of fresh air and through their open, uncompromising approach to creation, they create space for sincere communication, provide authentic insight into reality, and encourage us to question.

Nenad Jalšovec

— Drawings

This exhibition presents the work of Nenad Jalšovec, a skilled master of light and shade. Using charcoal, he crafts carefully chosen urban scenes, often capturing the essence of Zagreb. His subject matter, which includes cars, parking lots, and bustling streets alongside tranquil parks and trees, may seem unconventional in the art world. However, it is precisely this contrast that gives his work its captivating appeal. With soft, dreamy strokes, Jalšovec infuses each scene with a poetic quality, prompting viewers to ponder the significance of everyday moments.

Jalšovec's art exudes a profound sense of inner harmony and contemplation. His mastery of chiaroscuro technique allows him to create remarkably clear depictions of objects with minimal detail, evoking the hazy quality of a photograph. Working primarily outdoors, he carefully selects key scenes and simplifies elements, resulting in compositions that are both pristine and focused.

In his minimalist approach, Jalšovec's work echoes the metaphysical urban landscapes of Giorgio de Chirico, imbuing mundane subjects like cars and streets with a sense of mystery and intrigue. Cars, typically symbols of speed and noise, take on a serene quality in his drawings, inviting viewers to explore the hidden depths of everyday life. In a world of softness and muted sound, we encounter the complete autonomy of the artist, who leads us into a realm where painterly intimacy merges with the external space. Jalšovec's enigmatic solitary streets echo the poetic realism of Edward Hopper. The theme of loneliness in his work is tempered by the gentleness of expression that creates a buffer and a certain emotional protection. However, much like Hopper evokes feelings of isolation, misunderstanding, and existential anxiety through vacant roads and monumental buildings, a similar emotional resonance can be detected in the desolation of Jalšovec's suburban panoramas.

Through his unique perspective and masterful execution, Jalšovec challenges viewers to see the world around them in a new light, uncovering beauty in the seemingly ordinary and inviting contemplation of the metaphysical in everyday life.

Fanita Barčot-Nikolac

— The Bald Soprano and other Stories

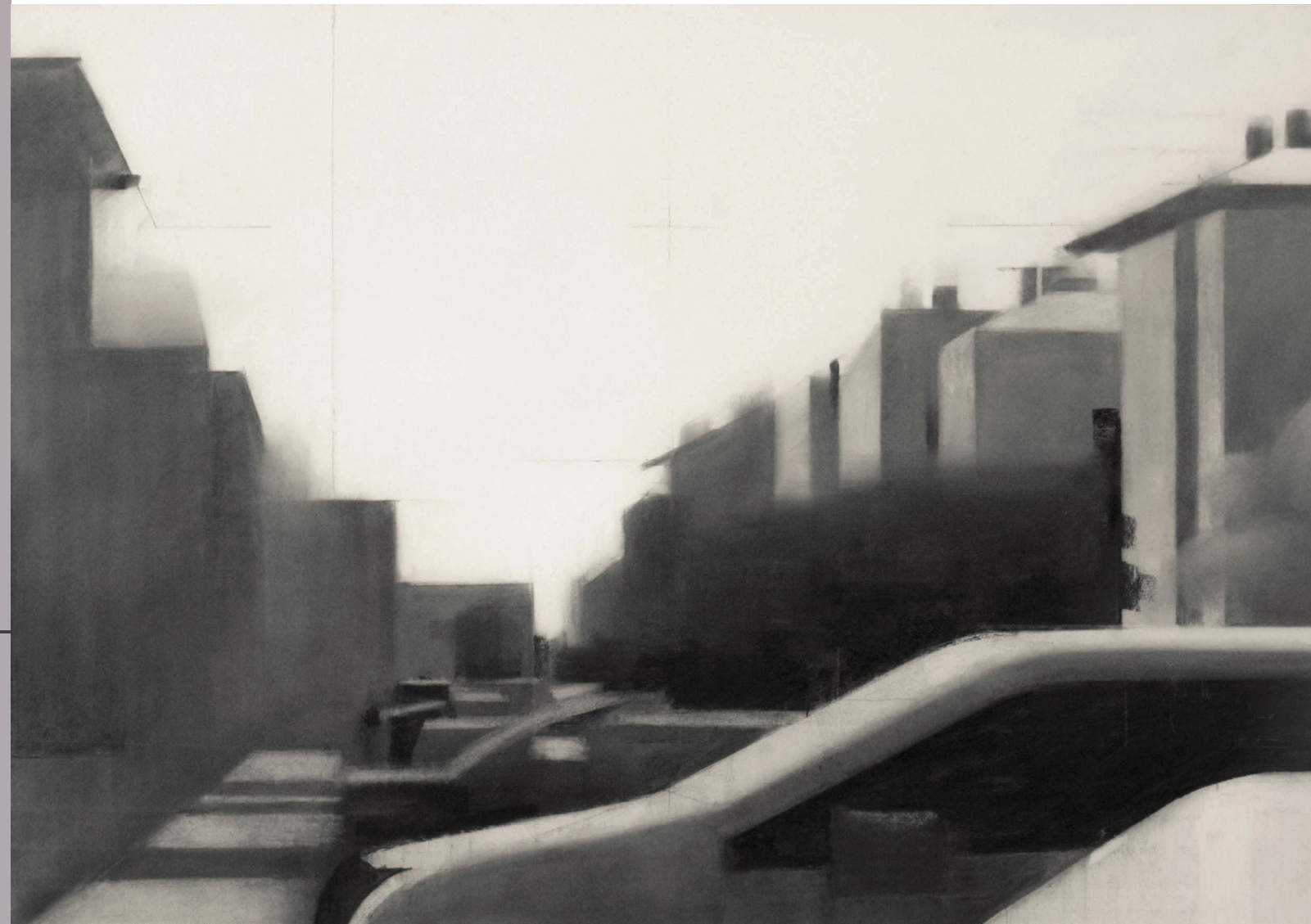
Fanita Barčot-Nikolac introduces herself to us with her extraordinary photographic collection, which includes series of intriguing black and white photographs. Black and white photography holds profound significance in the world of visual arts, offering a unique perspective that transcends mere representation of reality. In an era dominated by vibrant colors and high-quality resolutions, black and white photographs, combined with blurred reflections, allude to the past and evoke nostalgia. The absence of color allows for a more intimate and introspective experience. When it comes to technical aspects, black and white photography requires special attention to exposure settings, in which Barčot Nikolac excels. The theme of life's transience is vividly portrayed through the contrast between a clearly visible object and a disappearing subject. The large-scale artworks intensify feelings of unease, while the surreal narrative challenges and intrigues. The titles of the works connect us with the literary world, offering diverse interpretations. The inevitable connotations with the Romanian-French writer Eugène Ionesco are underscored by the author not only through the motif and title of the exhibition but also through the pronounced theatricality of the scenes. The Theatre of the Absurd becomes an association and a key through which we can interpret her work. The absurdity of existence, the meaninglessness of life, alienation, and isolation are the main driving forces. The author's performance becomes a private theater, where she is both audience and performer, inviting us to witness fragments of her creative exploration.

Incorporating multimedia, theater, and experimental photography, her work transcends boundaries, inviting viewers into a realm of freedom. Restlessness becomes a catalyst for transformation, leading to profound self-discovery. Embracing vulnerability, her art fosters genuine connection and trust. Amidst moments of gravity, humor emerges, revealing a resilient spirit that finds renewal through creativity.

Krk, Galerija Decumanus
23. 8. — 12. 9. 2024.

Nenad Jalšovec
U kontrapunktu
U okviru

Crteži

Kuća i auti na Vrbanima, 2022.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Opkop starog grada u Čakovcu, 2022.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Kuća na Knežiji, 2024.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

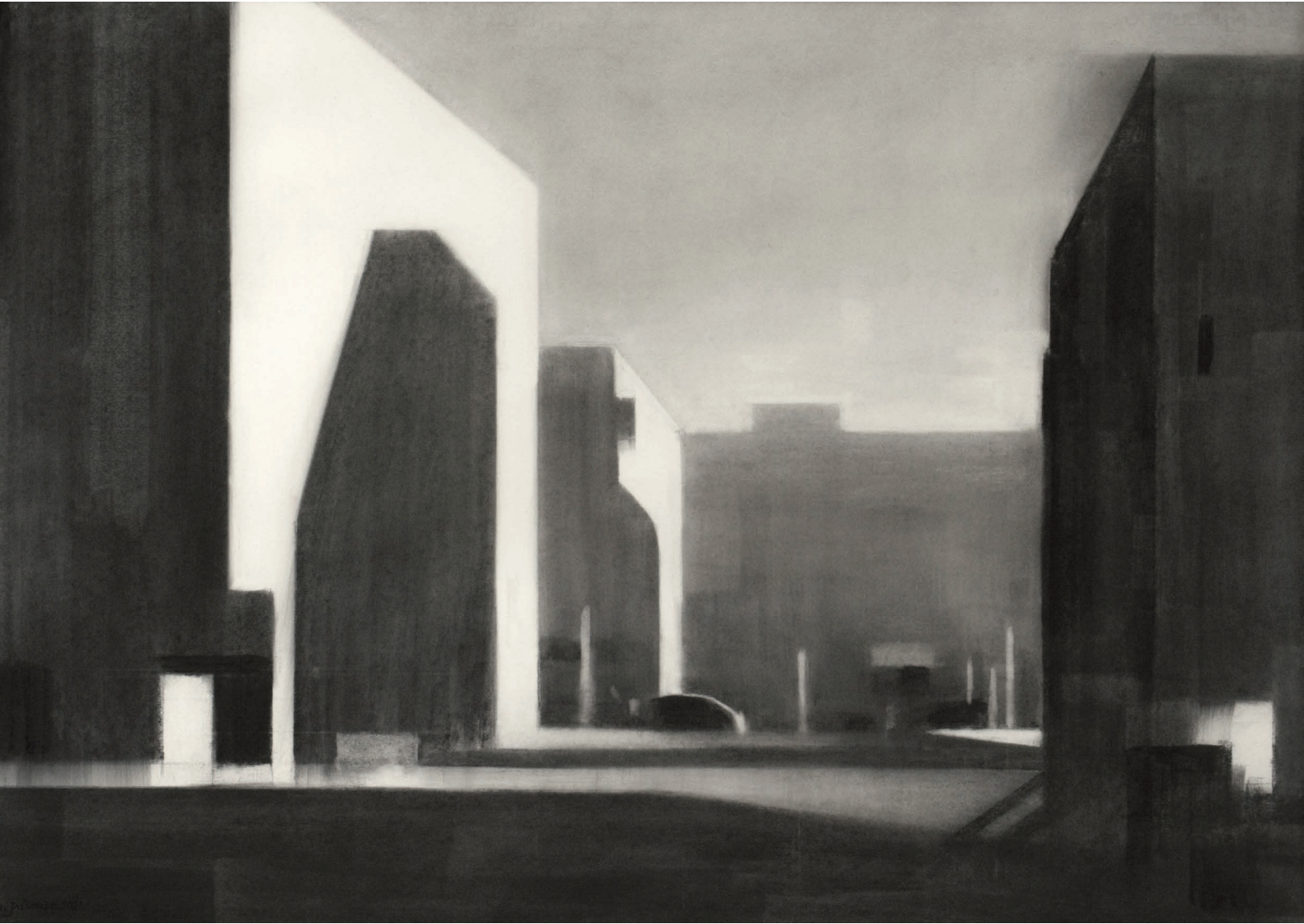
Potok Vrapčak, 2024.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Pogled s petnaestog kata na Horvaćansku i Jarun, 2020.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Zgrade na Vrbanima, 2021.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Srednjaci prije kiše, 2024.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Vrbani, 2024.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Stare kuće na Srednjacima, 2021.
— ugljen na papiru, 70 x 100 cm

Pušteková ulica, 2024.
— uhljen na papiru, 70 x 100 cm

Horvačanska kod Jaruna, 2021.
— uhljen na papiru, 70 x 100 cm

*Krk, Galerija Decumanus
13. 9. — 3. 10. 2024.*

Fanita Barčot-Nikolac
U kontrapunktu
U okviru

Ćelava pjevačica i druge priče

*The Bald Soprano – Time of Disquiet, dio ciklusa, 2017.
— fotografija, 30 x 40 cm*

The Bald Soprano – Time of Disquiet, dio ciklusa, 2017.
 —fotografija, 200 x 130 cm

The Bald Soprano – Time of Disquiet, dio ciklusa, 2017.
 —fotografija, 30 x 40 cm

The Bald Soprano – Time of Disquiet, dio ciklusa, 2017.
 — fotografija, 30 x 40 cm

The Bald Soprano – Time of Disquiet, dio ciklusa, 2017.
 — fotografija, 30 x 40 cm

Dance Me to the End of Love 1, dio ciklusa, 2024.
 — fotografija, 60 x 40 cm

Dance Me to the End of Love 3, dio ciklusa, 2024.
 — fotografija, 60 x 40 cm

F Have I loved, but F have I hated, dio ciklusa, 2023.
 — fotografija, 60 x 45 cm

F Have I loved, but F have I hated, dio ciklusa, 2023.
 — fotografija, 60 x 45 cm

A Doll's House 2, dio ciklusa, 2024.
— fotografija, 45 x 60 cm

Mirrored visual echoes, dio ciklusa, 2021.
— fotografija, 60 x 40 cm

Nenad Jalšovec

Nenad Jalšovec (Čakovec, 1972.), diplomirao je vizualne komunikacije na Studiju dizajna pri Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Bavi se slikarstvom, spekulativnim dizajnom, digitalnom grafikom i dizajnom računalnih igara. Od 2016. umjetničko djelovanje usredotočuje na klasične slikarske i crtačke tehnike. Izlagao je na brojnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU), Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU) i Hrvatskog dizajnerskog društva (HDD). Živi i radi u Zagrebu.

KONTAKT

— nenad.jalšovec@gmail.com
— www.nenad.i6x16.org

Fanita Barčot-Nikolac

Fanita Barčot-Nikolac (Split, 1963.) u studentskim se danima aktivno bavi fotografijom izlažući na fotografskim izložbama i salonima. Od 2010. godine ponovo započinje izlagati. Sudjelovala je na brojnim skupnim žiriranim izložbama u zemlji i inozemstvu, osvojivši pritom više nagrada i priznanja te održala četiri samostalne izložbe (Rijeka, Split, Beograd, Rovinj). Premda naginje crnobijeloj fotografiji, podjednako se dobro izražava i fotografijom u boji, eksperimentirajući različitim fotografskim tehnikama. Njezin izričaj osoban je i intiman. Na konceptualan način propituje vlastito ja, istražuje odnose svjetla i tame, stvara digitalne kolaže, režira prizore i svjetove. Fotografija joj je strast, svojevrsna meditacija koja omogućuje bijeg u vlastiti svijet kreativnosti i slobode. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Rijeka (HDLU Rijeka) i Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre (HDLU Istre). Živi i radi u Rijeci.

KONTAKT

— fanitabn@gmail.com
— www.fanitabarcotnikolac.com

Impressum:

— Izdavač:

Centar za kulturu Grada Krka
Trg Sv. Kvirina 1, 51500 Krk
++385 (0)51 220041
kultura@gradkrk.net
www.grad-krk.hr

— Za izdavača:

Maja Parentić, ravnateljica

— Tekst:

Luisa Ritoša

— Fotografije:

Nenad Jalšovec
Fanita Barčot-Nikolac

— Grafičko oblikovanje:

Igor Gržetić

— Postav:

Nenad Jalšovec
Fanita Barčot-Nikolac
Saša Lončarić

— Naklada:

150 primjeraka

— Tisak:

– Kerschoffset Zagreb d.o.o.

— Izložba je realizirana uz financijsku potporu:

- Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske
- Grada Krka
- Turističke zajednice Grada Krka

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i medija
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture
and Media

